

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 106.

Ottende Session.

32te Møde.

Tirsdagen den 20de Januar.

(Fortf.)

Indenrigsministeren: Jeg har allerede ved Behandlingen af det foregaaende Forslag mindet om, at der var en Forskjel paa Lovgivningen ialmindelighed og Finantsloven, og den Indsigelse, som jeg maatte gjøre gjældende ved det foregaaende Forslag, finder derfor fuld Anvendelse paa det Forslag, der nu ligger for; en anden Sag er det, om Bestemmelserne for, hvorledes Underdommerne nu lønnes, skulde forandres, det er et Spørgsmaal, som paa sædvanlig lovlig Maade kan gjøres til Gjensstand for Forhandling; men jeg maa, støttet paa den hele hidtilværende finantstille Ordning, gjøre aldeles bestemt Indsigelse imod, at der aabnes disse blanke Conti til senere behagelig Afbenyttelse, og jeg kan ikke negte, at jeg finder det „næsten“ mindre vel betænkt, at den ærede Rigsdagsmand giver Anvisning paa et saa farligt Experiment, som det vilde være at unddrage sig de Love, der gjælde med Hensyn til de Forretninger, hvorom der her er Spørgsmaal; det er et saadant Tankeexperiment, at det virkelig gjør mig ondt, at han kaster det ud i Verden, men jeg haaber, der er Ingen, som vil følge hans Raad.

Ischering: Den Maade, hvorpaa den ærede Minister kunde gjøre det umuligt, det var ved at tilsiige, at han vilde indbringe en Lov, som hjemlede Opkrævningen for det kommende Aar af de Ddelfer, som de her omtalte

Skattelove paalægge. At henvise Enhver til sin lovlige Ret, det er at udvikle Sandheden i vor hele lovhjemlede Tilstand, og det skulde gjøre mig ondt, om de paagjældende Retsbetjente skulde derved, at jeg tog dette Forslag tilbage, blive uden Indtægter i Aarets Løb; men Ministeren maa saa bære Ansvarer derfor. Jeg tager mit Forslag tilbage.

Da Ændringsforslaget tilligemed det dertil stillede Underændringsforslag saaledes var frafaldet uden at optages af Noget, var det altsaa bortfaldet.

Bregendahl: Der er et Punkt i § 3, hvortil Udvalget har stillet et Ændringsforslag, nemlig Stempelpapirsintraderne, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed. Jeg maa nemlig gjøre opmærksom paa, at der er forbunden en stor Ulempe ved den Maade, hvorpaa Stempelpapirsintraderne nu oppebæres, idet der ikke er sørget for, at de forskellige Forhandlere af Stempelpapir ere tilbørligt forsynede. Naar man skal betale denne meget høie Afgift til Statskassen, paaføres der i flere Tilfælde Forbrugerens, Skatteyderens, en meget stor Ulempe, idet man meget sjældent kan faae det Stempelpapir, man skal bruge, men derimod faaer det i flere sammensyede Ark, men dette er en høist bebyrdende Maade. Af et Stempelpapirs-Udsalg i Provindserne er det mig saaledes opgiivet, at uagtet det Beløb, hvorfor det nu sælger Stempelpapir om Aaret, udgjør det Dobbelte; ja, endog saa det Tredobbelte af, hvad der for nogle Aar tilbage blev udsolgt, saa er dog Forraadet af de enkelte Nummere ikke større end tidligere; og jeg har f. Ex. været i